

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی- کابل

۲۵ جون ۲۰۱۶

حالت زار خبرنگاران

خبرنگاران و اهل مطبوعات افغانستان سخت در زیر فشار و تهدید اند. از یک سو، دولت مستعمراتی کابل می خواهد که نظرات خود را بر آنها تحمیل نماید و از سوی دیگر گروه های متنفع و مسلح آنها را تهدید می نمایند که علیه آنها چیزی نگویند و تحریر نکنند. سیاه اندیشان طالب هم کمترین رحمی به آنها نمی کنند. خلاصه این که خبرنگاران بین دو سنگ آرد اند و می پالند که برای خود حامی بیابند، لاکن تا حال کسی به داد شان نرسیده است.

صعود هندسی بی امنیتی در افغانستان، خبرنگاران را در بدترین حالت قرار داده است. حتا خبرنگاران خارجی هم در هراس و دلهره به سر می برند. تا حال چندین بار اتفاق افتاده است که خبرنگاران خارجی همراه با معاونان داخلی یک جا به قتل رسیده اند و دولت مستعمراتی کابل هم نتوانسته کمترین کاری برای امنیت شان انجام دهد. خبرنگاری کار مهم اما پر از خطر است. یک خبرنگار باید هر جا برود و از هر موضوع و حادثه مهم گزارش دهد. اگر امنیت تأمین نگردد و خبرنگاران احساس آرامش نکنند، هرگز نمی توانند وظایف خود را طور شایسته انجام دهند.

درین اواخر تعدادی از خبرنگاران اختطاف شده و سر به نیست گردیدند. نیرو های امنیتی دولت مستعمراتی کمترین احساس مسؤولیت در تأمین جان خبرنگاران نمی کنند، زیرا خود غرق در فساد و دادوستد با گروه های مخالف اند. خبرنگاران بار ها به مقامات "عالیه" دولت مستعمراتی از ناحیه بی امنیتی و خطرات جانی که متوجه شان است، شکایت کرده اند، لاکن یک مقال هم نتیجه نگرفته اند. شاید مقامات دولت مستعمراتی هم از عملکرد آزاد خبرنگاران غیر وابسته دلخور باشند و می خواهند که این قشر هم از حد تعیین شده زیاده روی نکند. صدیق الله توحیدی رئیس سازمان "نی" که حامی خبرنگاران آزاد است از روش دولت در قبال فقدان امنیت برای خبرنگاران انتقاد نموده و آن را یک فاجعه خوانده است.

خبر نگاران بی جهت شاکی اند. در کشوری که بیگانگان حکمرانی می نمایند، در کشوری که یک قشر اوباش بر مردم حاکم اند، در کشوری که زعامت از جانب اجانب عزل و نصب می شود، آیا جای دارد که از این گروه میهن فروش شکایت کرد. من به این عقیده ام که عوض شکایت، باید به پا ایستاد و سرنوشت خویش را در دست گرفت.